

## 2. DEŇ DEVIATNIKA K DON BOSCOVI- SEN BUDÚCNOŠŤ ORATÓRIA

Don Bosco hovoril: „Snívalo sa mi, že som bol na veľkej rovine, preplnenej nespočetným množstvom chlapcov. Niektorí sa bili, iní kliali. Tam kradli a inde robili neslušné veci. Mračná kameňov lietali vzduchom. Hádzali ich bijúci sa chlapci. Boli tam opustení a skazení. Chcel som sa vzdialiť, ale vtom so uvidel vedľa seba Pani, ktorá mi hovorila: „Priblíž sa k týmto chlapcom a daj sa do práce.“

Priblížil som sa, ale nevedel som, čo robiť. Nemal som miestnosť, kam by som sa mohol uchýliť. Chcel som robiť dobro. Prosil som o pomoc ľudí, ktorí nás zďaleka pozorovali. Nikto nepomohol. Obrátil som sa teda na vznešenú Pani a tá mi povedala: „Tu je miesto!“ a ukázala mi na lúku. „Ale to je len lúka!“, povedal som.

Odpovedala: „Môj Syn a Apoštoli nemali ani piad' zeme, kde by zložili hlavu.“ Začal som pracovať a napomínať, kázať a spovedať na tej lúke. Videl som však, že u väčšiny to bola márna námaha, ak nenájdem nejaké ohradené miesto s nejakou budovou, kde by sa mohli uchýliť niektorí celkom opustení, vyhnaní a opovrhnutí chlapci. Pani ma zaviedla trochu ďalej na severnú stranu a hovorila: „Pozri sa!“ Obzrel som sa a videl som malý kostolík a pri ňom úzky dvor, plný mládeže. Dal som sa znovu do práce. Čoskoro som zbadal, že tento útulok je príliš malý. Šiel som k nej. Ukázala mi druhý kostol – omnoho väčší a vedľa neho dom. Potom ma zaviedla na opačnú stranu od kostola a hovorila: „Na tomto mieste, kde podstúpili smrť slávni turínski mučeníci Avventor a Oktavián, na tomto mieste, skropenom a posvätenom ich krvou má byť uctievaný Boh zvláštnym spôsobom. Pritom podišla trochu vpred, stála ne mieste, kde vykrvácali. Chcel som si to miesto nejako poznačiť, aby som ho spoznal a našiel. No nikde som nenašiel ani hrudu ani kameň. Predsa som si to miesto zapamätal.“

Náhle ma obklopil veľký a stále rastúci počet mládeže. Pozeral som neustále na tú Pani. Miestnosti pribúdali a takisto aj prostriedkov. Spozoroval som aj chrám, stál presne na tom mieste, ktoré Pani označila ako miesto umučenia svätcov thebaiskej légie. Chrám bol obklopený množstvom budov. Medzi nimi sa vypínal krásny pomník.

Kým sa toto dialo, mal som okolo seba spolupracovníkov, kňazov, ktorí mi pomáhali, ale čoskoro začali odchádzať. Snažil som sa ich nejako pripútať. Avšak odchádzali a nechali ma samého. Znovu som šiel k Pani. Ona mi povedala: „Vieš, čo robiť, aby od teba neodchádzali? Vezmi túto stuhu o obviaž im ňou čelá!“

Vzal som jej z ruky bielu stuhu. Bolo na nej napísané: obodientia. Odhodlal som sa urobiť, čo mi povedala. Začal som obväzovať stuhou čelá svojich spolupracovníkov. Bolo vidieť neobyčajný, ba zázračný účinok. Ten rástol viac a viac, kým som ja pracoval na zverenom apoštoláte. Navždy zanechali myšlienku opustiť ma neprestávali mi pomáhať (tak bola založená Saleziánska spoločnosť).

Z toho vyplýva jeho neoblomná viera v dobrý výsledok jeho poslania a zdanlivo nerozvážna istota pri prekonávaní prekážok a pri veľkých dielach, presahujúcich ľudské sily, ktoré šťastne dokončil.

## **Myšlienka**

Viera a istota v Božiu prozreteľnosť sú dobrým základom pre vytrvalosť v prekonávaní prekážok.

## **Modlitba**

*Svätý Ján Bosco, otec a učiteľ mládeže, ty si toľko pracoval pre spásu duší;*

*buď nám vodcom, aby sme hľadali svoje duševné dobro a spásu blížneho.*

*Pomáhaj nám plniť si dobre svoje povinnosti, premáhať náruživosti a ľudské ohľady.*

*Nauč nás milovať sviatosťného Spasiteľa, Pannu Máriu Pomocnicu a Svätého Otca, rímskeho pápeža.*

*Vypros nám šťastnú hodinu smrti, aby sme prišli k tebe do neba.*

*Amen.*

**3x Zdravas, Mária**